

□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□!

□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □ □

இஸ்லாம் வாழ்வதற்கான வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. அதன்படி வாழ்கின்ற போதுதான் எமக்கு ஈரூலக வறெறி இருக்கின்றது. இஸ்லாத்தின் இயல்பான போக்கை அதன் ஷரீ ஆவடைப் பார்க்கின்றபோது விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இஸ்லாமிய ஷரீ ஆ, மனித சமீகம் நிலைத்திருப்பதற்கான வழிமுறையாக குடும்ப வாழ்வகை கருதுகின்றது. குடும்பத்திற்கான தலமைப்பொறுப்பை இஸ்லாம் கணவனுக்கே வழங்கியுள்ளது.

"(ஆண், பணை இருபாலாரில்) அல்லாஹ் சிலரனை சிலரனைவிட மனைம்பைப்படுத்தி வதைத்திருக்கிறான். (ஆண்கள்) தங்கள் சொத்துகளிலிருந்து (பணைகளுக்கு) சலெவா செய்து வருவதனாலும், ஆண்கள் பணைகளை நிர்வகிக்க வனைப்பியவர்களாக இருக்கின்றனர்." (4: 34)

கணவன் தனது மனைவிக் கு சலெவழிப்பது இங்கு கடமை என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மனைவி எதிர்கால பரம்பரையை சீர்படுத்தி, எதிர்காலத்திற்கு சிறந்ததொரு தலமைமுறையை வழங்கும் பணியில் ஈடுபடவனைட்டும் என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

இவ்வாறிருக்கும் நிலையே இயல்பான நிலையாகும்.

திரும்பும் முடித்தபின் கணவனின் பச்சை மனைவி கடைக்காவிட்டால் அவளை திருத்துவதற்கான படிமுறைகளை இஸ்லாம் எமக்கு கற்றுத்தந்துள்ளது.

"எந்தப் பெண்கள் விஷயத்தில் - அவர்கள் (தம் கணவருக்கு) மாறுசெய்வார்களென்று நீங்கள் அஞ்சுகிறீர்களோ, அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்யுங்கள். (அதிலும் திருந்தாவிட்டால்) அவர்களையுட்கையிலிருந்து விலக்கி விடுங்கள். (அதிலும் திருந்தாவிட்டால்) அவர்களை (இலச்சோக) அடியுங்கள். அவர்கள் உங்களக்கு வழிபட்டுவிட்டால், அவர்களுக்கு எதிராக எந்த வழியையும் தடுத்தீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக உயர்ந்தவனாகவும், வல்லமையுடையவனாகவும் இருக்கின்றான்." (அல்குர்ஆன் 4:34)

முதற்கட்டமாக தனது மனைவிக் கு நல்லுபதேசம் செய்யுமாறே சொல்கிறது. இறுதித் தீர்விலே இலச்சோக அடித்தல் அமையிறது. எம்மில் பலர் விடுகின்ற ஒரு பிழைதான் மனைவியை திருத்தும் ஏக வழியாக அவளுக்கு அடிப்பதைப் பாவிக் கின்றனர். இது மிகவும் ஒரு பிழையான வழிமுறையாகும். நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸலம் அவர்களின் வாழ்வில் மனைவிமாருக்கு உபதேசித்துள்ளார்கள். ஆனால், யாருக்கும் அடித்தது கிடையாது. கணவன் தனது மனைவிக் கு நல்லுபதேசம் செய்து அவளை திருத்த முயற்சிக்க வேண்டும். இதுவே இஸ்லாமிய ஷரீஆவின் இயல்பான நிலையாகும்.

கணவன், மனைவியரிடையே பிரச்சினையொன்று ஏற்பட்டால் அவர்கள் இருவரும் முதலில் பச்சைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறே இஸ்லாம் எம்மிடம் வேண்டுகிறது.

"ஒரு பெண் தன் கணவன் தன்னை வறந்து விடுவான் என்றோ அல்லது புகழ்க்கணித்து விடுவான் என்றோ பயந்தால், அவர்கள் இருவரும் தங்கள்குள் (சமாதானமான) ஒரு முடிவைச் செய்து கொண்டால் அவ்விருவர் மீது குற்றமில்லை. அதற்கையே சமாதானமே மலோனது." (அல்குர்ஆன் 4:128)

கணவன், மனைவியரிடையே பிரச்சினை முற்றிவிடும் எனக் கண்டால் மத்தியஸ்தர்களின் நியமிக் குமாறு இஸ்லாமிய ஷரீஆ கபற்கின்றது. அவர்களில் ஒருவர் கணவனின் உறவினர்களிலிருந்தும் மற்றவர் மனைவியின் உறவினர்களிலிருந்தும் காணப்பட

வணேட்டும் என நிபந்தனையிடுகிறது. கணவன், மனவையின் பிரச்சினை முற்றி கொலையில் போய் முடிவதற்கு முன்னர் இந்த வழிமுறையைக் கடைப்பிடிக்குமாறு இஸ்லாம் எம்மிடம் வணேட்டுக்கோள் விடுக்கிறது.

"(கணவன்-மனவை ஆகிய) அவ்விருவரிடையே (பிணக்குண்டாகி) பிரிவினை ஏற்பட்டுவிடும் என்று நீங்கள் அஞ்சினால், கணவனின் உறவினர்களிலிருந்து ஒருவரையும் மனவையின் உறவினர்களிலிருந்து ஒருவரையும் மத்தியஸ்தர்களாக ஏற்படுத்துங்கள் அவ்விருவரும் சமாதானத்தை விரும்பினால், அல்லாஹ் அவ்விருவரிடையே ஒற்றுமை ஏற்படும்படி செய்துவிடுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு அறிபவனாகவும், நன்குணர் கின்றவனாகவும் இருக்கின்றான்." (அல்குர் ஆன் 4:35)

நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களின் ஹதீஸைப் பாருங்கள் :

"எனது மகள் ஃபாத்திமா திருடியிருந்தாலும் நான் அவளின் கையைத் துண்டித்திருப்பனே."

இஸ்லாம் களவா விடயத்தில் மிகக் கடுமையாக நிற்பதன் காரணம்; மனிதன் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்ததை ஒருவன் இலகுவாக தட்டிக்கொண்டு செல்வது எவ்விதத்திலும் பொருத்தமானதல்ல. இஸ்லாம் உழைக்குமாறே ஊக்குவிப்புவழங்குகிறது. அந்தக் கரங்களையே பாராட்டுகிறது. உமர் ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இவ்வளையில் ஒருவன் திருடி விட்டான். அவனது வழக்கு வந்த போது பஞ்ச காலத்தில் திருடியதனால் அவனது கைவெட்டப்பட முடியாது எனத் தீர்ப்பு வந்தது. இதுதான் இஸ்லாமிய ஷரீஆவாகும்.

இன்று கொலையைக் கலாச்சாரம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. கொலையைத் தடுப்பதற்கான பல நடவடிக்கைகளை மனித சட்டம் எடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஆனால், கொலை குற்றவாதிக் இல்லலை. ஒரு உயிரைக் கொலை செய்தால், தான் கொல்லப்படுவனே என்ற அச்சம் வணேட்டும். அப்போதுதான் இவ்வகை கொலைகளுக்கெல்லாம் தீர்வு கிடக்கும். எனவேதான், இஸ்லாம் உயிருக்கு உயிர் என்ற சட்டத்தை விதித்துள்ளது. அதிலும் கொலை செய்யப்பட்டவரின் உறவினருக்கு ஒரு அதிகாரத்தையும் வழங்கியுள்ளது. அந்த உறவினர்கள் விரும்பினால் அந்த கொலையைக் காண தண்டப்பணத்தினை பெற்றுவிட்டு, அவனை மன்னித்து விடலாம். இது அவர்களின் சூய விரும்பின பரேல இடம் பெறவேண்டும்.

"உயிருக்கு உயிர், கண்ணுக்கு கண், மிக் குக்கு மிக் கு, காதுக்கு காது, பல்லுக்குப் பல் ஆகவும் காயங்களாகு(ச் சமமான காயங்களாகவும்) நிச்சயமாக பழி வாங்கப்படும் என்று விதித்திருந்தோம். எனினும், ஒருவர் (பழி வாங்குவதை) தர்மமாக விட்டுவிட்டால், அது அவருடைய பாவங்களாகுப் பரிகாரமாகும். எவர்கள் அல்லாஹ் இறக்கி வதைத் (வதேக் கட்டளைப்)படி தீர்ப்பு வழங்கவில்லையோ நிச்சயமாக அவர்கள் அநியாயக் காரர்களே!" (அல்குர்ஆன் 05:45)

இவ்வை உண்மையில் இஸ்லாமிய ஷரீ ஆவின் சில பகுதிகளே. அதன் பல பகுதிகளை நாம் விளங்க வேண்டும். அதனை எமது வாழ்க்கை நெறியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இஸ்லாம் வாழ்வதற்கான மார்க்கம். அதனைப் பின்பற்றினால் உலகு எமக்கு பின்னால் வரும். உலகையே ஆளும் சக்தியாக நாம் மாறலாம். நாம் எமக்குள் இருக்கும் பழமவை எண்ணங்களை மூதலில் களையவேண்டும். மற்றவர்களையும் மதிக்கத் தெரிய வேண்டும். சிலர் மற்றவர்களை மதிப்பது கிடையாது. தமது பழமவை சிந்தனையில் வளரக்கப்பட்டவர்களையே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அவர்களையே தமது சபைகளுக்கு அழகைக் கிறார்கள். இவ்வாறான பழமவை சிந்தனைகளும் நாம் பின்னடைவதற்கு காரணமாகும். எனவே, நாம் எமது சரியான ஷரீ ஆவை தடேவோம், கற்போம், நடமைமுறைப் படுத்துவோம்

source: www.meelparvai.net/